

5. Med nærværende søgsmål gøres det gældende, at en medlemsstat i Den Europæiske Union, og navnlig i Euroområdet, ikke på eget initiativ inden for sin egen retsorden (parlament — ministerråd — ministerielle afgørelser) kan foretage en unilateral omstrukturering af den offentlige gæld uden ECB's godkendelse eller i det mindste ECB's stiltiende samtykke, idet der ellers vil opstå finansielt kaos. I det foreliggende tilfælde foreligger der et stiltiende samtykke fra ECB og dermed ifalder ECB ansvar uden for kontraktforhold for tab på 53,3 %, hvilket tab er af en størrelse, der tilsidesætter ejendomsrettens kerne. Der består åbenbart en kausal sammenhæng mellem ECB's ansvar for undladelse for de omhandlede tab, ECB's organers kulpøse adfærd og ECB's ansvar uden for kontraktforhold.

Sag anlagt den 11. marts 2017 — Le Pen mod Parlamentet

(Sag T-161/17)

(2017/C 151/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Marine Le Pen (Saint-Cloud, Frankrig) (ved advokaterne M. Ceccaldi og J.-P. Le Moigne)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annulatio af afgørelse truffet af Europa-Parlamentets generalsekretær den 6. januar 2017 i medfør af artikel 33, 43, 62, 67 og 68 i Europa-Parlamentets Præsidiums afgørelse 2009/C 159/01 af 19. maj og 9. juli 2008 »om gennemførelsesbestemmelser til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer«, som ændret, hvori der fastslås en fordring mod sagsøgeren på 41 554 EUR på grund af fejlagtigt udbetalte beløb i forbindelse med parlamentarisk assistance, hvori inddrivelsen af denne fordring begrundes, og hvori det pålægges den ansvarlige anvisningsberettigede i samarbejde med institutionens regnskabsfører at foretage inddrivelse heraf i medfør af artikel 68 i gennemførelsesbestemmelserne og artikel 66, 78, 79 og 80 i finansforordningen.
- Annulatio af debetnota nr. 2017-22 af 11. januar 2016, hvori sagsøgeren oplyses om, at der er fastslået en fordring mod hende på 41 554 EUR ifølge generalsekretærens afgørelse af 6. januar 2017, og at de fejlagtigt udbetalte beløb til parlamentarisk assistance vil blive inddrevet i medfør af artikel 68 i gennemførelsesbestemmelserne og artikel 78, 79 og 80 i finansforordningen.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Europa-Parlament tilpligtes at betale Marine Le Pen et beløb på 50 000 EUR i sagsomkostninger, der kan kræves erstattet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om de fejl, som berører de anfægtede retsakters formelle lovlighed. Dette anbringende er opdelt i fem led.
 - Første led om, at kompetencen på området for økonomiske afgørelser, som berører europaparlamentsmedlemmer, tilkommer Europa-Parlamentets Præsidium og ikke generalsekretæren.
 - Andet led om, at Europa-Parlamentets Præsidium ikke kan ændre karakteren og omfanget af sin kompetence. Generalsekretæren har imidlertid ikke påvist nogen behørig delegation fra formanden for Europa-Parlamentets Præsidium, som giver ham bemyndigelse til at vedtage og forkynde de anfægtede retsakter hvad angår regler om økonomiske spørgsmål vedrørende et parlamentsmedlem.
 - Tredje led om, at de anfægtede retsakter savner en tilstrækkelig begrundelse og er udtryk for vilkårlighed.
 - Fjerde led om tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter.

- Femte led om, at Europa-Parlamentets generalsekretær ikke personligt har undersøgt sagen.
- 2. Andet anbringende om de fejl, som berører de anfægtede retsakters materielle lovlighed. Dette anbringende er opdelt i seks led.
 - Første led om tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet.
 - Andet led om, at der ikke foreligger faktiske omstændigheder til støtte for de anfægtede retsakter.
 - Tredje led om, at de anfægtede retsakter er behæftet med magtfordrejning.
 - Fjerde led om, at de anfægtede retsakter er behæftet med procedurefordrejning.
 - Femte led om, at de anfægtede retsakter er diskriminerende, og at der foreligger fumus persecutionis.
 - Sjette led om OLAF's manglende uafhængighed.

Sag anlagt den 8. marts 2017 — EKETA mod Europa-Kommissionen

(Sag T-166/17)

(2017/C 151/50)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thessaloniki, Grækenland) (ved advokaterne V. Christianos og S. Paliou)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Europa-Kommissionens anmodning til EKETA om tilbagebetaling af et beløb på 197 799,52 EUR af den betaling, som virksomheden har modtaget for SENSATION-projektet, hvilken anmodning er fremsat ved debetnota 3241615291/29.11.2016, er ugrundet for så vidt angår beløbet på 191 039,55 EUR.
- Det fastslås, at beløbet på 191 039,55 EUR udgør støtteberettigede omkostninger, og at EKETA ikke er forpligtet til at tilbagebetale dette beløb til Europa-Kommissionen
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført treanbringender.

1. Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) har med dette søgsmål anfægtet Kommissionens anmodning, der er fremsat ved Kommissionens debetnota 3241615291/29.11.2016, vedrørende deltagelse i SENSATION-projektet. Kommissionen har ved denne debetnota anmodet EKETA om at tilbagebetale en del af den betaling, som virksomheden har modtaget for SENSATION-projektet, nemlig et beløb på 197 799,52 EUR. Anmodningen blev fremsat efter en revision på stedet, som Europa-Kommissionen foretog i sagsøgerens lokaler.
2. Sagsøgeren har i denne sammenhæng gjort gældende, at Den Europæiske Unions Domstol på grundlag af artikel 272 TEUF bør fastslå, at ud af det ovenstående beløb, som er anført i debetnotaen, udgør 191 039,55 EUR støtteberettigede omkostninger, og at EKETA ikke er forpligtet til at tilbagebetale dette beløb til Kommissionen.
3. EKETA har anført, at ovenstående beløb på 191 039,55 EUR udgør støtteberettigede personaleomkostninger, omkostninger i forbindelse med underentrepriser og indirekte omkostninger, som Kommissionen med urette har afvist som ikke-støtteberettigede. Den omstændighed, at sagsøgerens omkostninger er støtteberettigede, er godtgjort af den dokumentation, som virksomheden forelagde for Europa-Kommissionen ved revisionen på stedet og i den efterfølgende korrespondance, og som den har fremlagt for Domstolen.